

Evangelhia zilei de sâmbătă: Certitudinea învierii

Comentariu la Evangelhia zilei de sâmbătă din săptămâna a 33-a din Timpul de peste an:

„Dumnezeu nu este al celor morți, ci al celor vii, întrucât toți trăiesc pentru El”. Suntem în stare să îmbrățișăm misterele divine, chiar dacă nu ajungem să le înțelegem pe deplin. Este suficientă smerenia.

Evangelhie (Lc 20,27-40)

Au venit la el unii dintre saducei, care spun că nu este înviere, și l-au

întrebat: „Învățătorule, Moise a scris: dacă cineva are un frate însurat care moare fără să aibă copii, fratele lui să ia femeia și să ridice urmași fratelui său. Erau deci șapte frați. Primul, însurându-se, a murit fără copii. Cel de-al doilea și cel de-al treilea au luat-o de soție. Și toți cei șapte au murit și nu au lăsat copii. În cele din urmă, a murit și femeia. Așadar, la înviere, cui îi va fi femeia soție? Pentru că toți șapte au avut-o de soție”.

Isus le-a răspuns: „Fiii lumii acesteia se însoară și se mărită; însă cei considerați vrednici de lumea cealaltă și de învierea din morți nu se vor însura și nici nu se vor mărita, pentru că nu mai pot de acum să moară; sunt asemenea îngerilor și sunt fii ai lui Dumnezeu, fiind fii ai învierii. Iar că morții învie, o arată și Moise în textul despre rug, când îl numește pe Domnul: Dumnezeul lui Abraham, Dumnezeul lui Isaac și

Dumnezeul lui Iacob. Însă Dumnezeu nu este al celor morți, ci al celor vii, întrucât toți trăiesc pentru el”.

Unii dintre cărturari i-au răspuns: „Învățătorule, bine ai vorbit!” Și nu mai îndrăzneau să-l întrebe nimic.

Comentariu la Evanghelie

Există numeroase întâmplări din viața lui Isus care ne lasă impresia, adesea tulburătoare, a „nebuniei” celor care se apropie ca să-L asculte și să-L întrebe. Acest termen, „nebunie”, aparține tradiției sapiențiale atestată de mai multe cărți ale Vechiului Testament.

Nebunul este cel care se închide în fața evidenței, a ceea ce are înaintea ochilor. Cel care nu este dispus să asculte. Cel care este convins că lucrurile sunt așa cum crede el. Sau

că ar trebui să fie așa cum crede el!
Și care, prin urmare, trăiește într-o
lume ce este, în parte, ficțiune.
Trăiește înșelat.

Evangelhia Liturghiei de astăzi ne
prezintă câțiva saducei. În întrebarea
pe care i-o adresează Domnului se
întrevede micimea inimii lor.

Această micime se reflectă în
încăpățânarea lor de a rămâne la
litera Legii lui Moise — sau la ceea ce
ei înțelegeau din acea literă — fără
să-și deschidă inima la ceea ce
Dumnezeu revelase în aceeași Lege,
chiar dacă într-un mod încă obscur,
dar accesibil celor deschiși către
Dumnezeu și cu inima smerită.

Pentru ei era de neconceput o
înviere, între altele, din cauza
concepției lor despre căsătorie. Însă
Isus însuși le spune că, deși nu pot
înțelege cum vor trăi în viața viitoare
persoanele care aici au fost
căsătorite, chiar Legea le arată că

Dumnezeu este un Dumnezeu al celor vii.

Dintre diferitele învățături pe care le putem desprinde din acest pasaj, se impune una fundamentală: doar cei cu bune dispoziții, cei deschiși și ascultători, cei care întreabă cu smerenie, cei care Îl primesc pe Cristos, cei care Îl iubesc, pot pătrunde în cunoașterea Misterului lui Dumnezeu. Misterul lui Dumnezeu depășește înțelegerea noastră, dar devine cu adevărat un zid de netrecut pentru cel care nu vrea să se deschidă spre ceea ce îl depășește. Cine Îl închide pe Dumnezeu și realitățile divine în limitele a ceea ce mintea omenească poate cuprinde, crezând că trăiește în realitate, trăiește în afara ei. Ne putem apropia de Dumnezeu doar cu inima deschisă. Pe aceste bune dispoziții, El va construi — prin credință, speranță și caritate — calea

cunoașterii pline de iubire și a
plinătății vieții.

Juan Luis Caballero // Photo:
Artem Beliaikin - Unsplash

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-sambata-
certitudinea-invierii/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-sambata-certitudinea-invierii/) (07.03.2026)